

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Petru Moraru, Nadejda Toma, Oleg Sternioală,
a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, în cauza penală în
privința lui

Begleț Ion Daniel, născut la 25 august 1951, originar și domiciliat în mun. Chișinău, sat. Ghidighici, str. Doina 9.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 17.07.2013 – 19.02.2014 (prima instanță);*
- 2. 13.03.2014 – 10.04.2014 (instanța de apel);*
- 3. 11.06.2014 – 12.08.2014 (instanța de recurs ordinar).*

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 februarie 2014, Begleț Ion a fost condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că Begleț Ion la 14 septembrie 2007, activînd în calitate de primar al satului Ghidighici, mun. Chișinău, urmărind scopul angajării fiului său, Begleț Alexandru, la serviciu, ignorînd prevederile - Legii privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006, potrivit căreia, funcționarul public nu poate ocupa o funcție în subordinea sau sub controlul funcțiilor deținute în aceeași autoritate publică de către rudele lui directe (părinții, frații, surorile, copiii) sau de rudele lui prin alianță (soțul, soția, părinții, frații, surorile soției, soțului), dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționînd cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, folosindu-se de situația de serviciu, în interes personal, **a propus** Consiliului sătesc Ghidighici alegerea fiului său Begleț Al. în calitate de viceprimar al sat. Ghidighici.

Prin decizia Consiliului sătesc Ghidighici nr. 4/1 din 14.09.2007, **a fost admisă** propunerea primarului sat. Ghidighici, mun. Chișinău, Begleț Ion, iar fiul acestuia Begleț Alexandru a fost ales viceprimarul satului Ghidighici, mun. Chișinău. Întru executarea acestei decizii, la 17.09.2007 primarul sat. Ghidighici, Begleț Ion, contrar prevederilor Legii privind administrația publică locală a emis dispoziția nr. 03-1/58 cu privire la angajarea în serviciu, prin care a dispus angajarea de la 17.09.2007 în calitate

de viceprimar a lui Begleț Alexandru. Tot la 17.09.2007, între Primăria satului Ghidighici în persoana primarului Begleț Ion și Begleț Alexandru neîntemeiat a fost încheiat și semnat contractul individual de muncă, prin care ultimul a fost angajat în calitate de viceprimar al sat. Ghidighici pe o durată nedeterminată, în baza căruia Begleț Alexandru a activat pînă la data de 17.10.2013, dată cînd prin hotărîre de judecată a fost anulat contractul nominalizat. În continuarea acțiunilor sale infracționale, deși cunoștea cu certitudine faptul că, prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 30.11.2010, a fost admis recursul declarat de Direcția Teritorială Control Administrativ Chișinău al Ministerului Administrației Publice Locale, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29.09.2009 și emisă o nouă hotărîre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Direcția Teritorială Control Administrativ Chișinău al Ministerului Administrației Publice Locale împotriva Consiliului sătesc Ghidighici, cu privire la anularea actului administrativ și anulată decizia Consiliului sătesc Ghidighici nr. 4/1 din 14.09.2009 privind alegerea viceprimarului, prin care Begleț Alexandru a fost ales în funcția de viceprimar a satului Ghidighici, ca ilegală, primarul sat. Ghidighici, Begleț Ion, nu a reziliat contractul individual de muncă încheiat ilegal cu Begleț Alexandru, iar ultimul a activat ilegal în calitate de viceprimar al satului Ghidighici pînă la data de 17.10.2013, dată cînd prin hotărîre de judecată a fost anulat contractul nominalizat, și în perioada indicată în rechizitoriu - septembrie 2007 - iunie 2012, a primit din bugetul local în calitate de salariu suma de 236516,54 lei, prin ce Begleț Ion a încălcat prevederile art. 26 alin. (6) al Legii privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006, potrivit căreia viceprimarii cădeau sub incidența Legii serviciului public, în vigoare la momentul alegerii lui Begleț Alexandru în funcția de viceprimar; art. 11 alin. (2) al Legii serviciului public, conform căreia funcționarul public nu poate ocupa o funcție în subordinea sau sub controlul funcțiilor deținute în aceeași autoritate publică sau în altele de rudele lui directe (părinții, frații, surorile, copiii) sau de rudele lui prin alianță (soțul, soția, părinții, frații, surorile soției, soțului) și art. 2 al Legii nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică, conform căreia funcția de demnitate publică este o funcție publică ce se ocupă prin mandat obținut direct, în urma alegerilor, sau indirect, prin numire în condițiile legii; art. 10 alin. (1) al Legii nr. 16 din 15.02.2008 cu privire la conflictul de interese, potrivit căror conducătorul organizației publice este obligat să nu admită, cu bună știință, ca persoanele care activează în organizația pe care o conduce să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu fiind în situații de conflict de interese, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice precum și intereselor ocrotite de lege ale Primăriei sat. Ghidighici, mun. Chișinău.

Prin urmare, inculpatul care deținea funcția de primar al sat. Ghidighici. mun. Chișinău, a admis ca feciorul său, Begleț Alexandru, să fie numit viceprimar al sat. Ghidighici, mun. Chișinău, propunîndu-l în această funcție, astfel încălcînd prevederile Legii privind administrația publică locală.

3. Inculpatul Begleț Ion a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, din motivul ca faptele comise nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor a invocat următoarele:

- sentința de condamnare este una ilicită, deoarece faptele imputate sunt nefondate și nu se regăsesc în prevederile legislației penale, fapt ce substanțial au viciat soluția;

- instanța de fond neîntemeiat a reținut că, primarul propune candidatura de vice-primar, or, numirea și eliberarea viceprimarului se face nu de către primar, dar de către consiliul local, care de-iure, este angajatorul viceprimarului și, respectiv, în subordinea căruia el se afla. În acest sens, atribuțiile primarului în raport cu viceprimarul sunt limitate, neavând dreptul să-l sancționeze și nici să-l destituie din funcție, concedieze fără aprobarea consiliului local. De asemenea, nu au existat conflicte de interese, deoarece, de-iure, potrivit legislației între primar și viceprimar nu există relații de subordonare, primarul fiind lipsit de elementul de bază în raport cu angajații săi – dreptul de a sancționa și a concedia;

- potrivit Notei juridice nr. 85 din 23.05.13 a Congresului Autorităților Locale din Moldova, nu a existat conflicte de interese;

- la materialele dosarului nu sunt probe în confirmarea cauzării daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, iar argumentele reținute de către instanță, precum că adresările Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău în instanța de judecată, precum și a fostei Direcției de Control Administrativ a fostului Minister al Administrației Publice Locale, privind cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice sunt eronate și nefondate;

- redacția art. 327 Cod penal imputată a fost implementată prin L.P. 245 din 02.12.2013, M.O. 25-28/ 03.02.12 art. 77, care la momentul pretinsei infracțiuni avea un alt conținut și, respectiv, o altă componentă de infracțiune. Astfel, instanța eronat a constatat prezența în acțiunile inculpatului a unei infracțiuni, inexistente la momentul pretinsei fapte comise;

- în acțiunile sale lipsește latura obiectivă și obiectul material al infracțiunii imputate, acțiunilor sale s-au dat o încadrare juridică greșită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, pronunțată integral la 24 aprilie 2014, a fost admis apelul inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Begleț Ion a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, făcând concluzii incorecte privind vinovăția lui Begleț Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, fapt ce a dus la condamnarea ilegală și neîntemeiată a lui.

Instanța a menționat că, organul de urmărire penală și instanța de fond nu au analizat situația sub aspectul art. 40 Cod penal - risc întemeiat, or, potrivit materialelor cauzei nu s-a constatat dacă mai erau și alți pretendenți la funcția de viceprimar, dacă nu erau, cum ar fi fost mai eficientă organizată activitatea autorității locale fără angajarea unicului candidat.

La fel, Colegiul penal a reținut că dreptul de a decide angajarea viceprimarului era în exclusivitate acordat prin lege Consiliului local al sat. Ghidighici și nu primarului, astfel Consiliul prin decizia nr.4/1 din 14.09.2007 l-a ales în funcție de viceprimar pe Al. Begleț, iar primarul a fost obligat să respecte decizia dată și prin dispoziția nr.03-1/58 din 17.09.2007 l-a angajat pe acesta și încheiat contract de muncă.

În acest context, Begleț Ion nu putea îngrădi dreptul constituțional al altei persoane, în cazul dat a fiului Al. Begleț de a munci, or, primarul este ales de întreaga comunitate fiind o funcție absolut distinctă față de alt organ cum ar fi Consiliul local

care și are competențe de a decide asupra numirii pe post a altor angajați cum ar fi viceprimari, secretar al Consiliului, dar care procedural urmează a fi propuși Consiliului de către primar. Faptul că I. Begleț a propus consiliului la funcția de viceprimar pe Al. Begleț era obligațiunea directă a primarului de a propune candidaturi consiliului, organ, care dacă constata situație de incompatibilitate putea să respingă candidatura propusă. Viceprimarul se supune în activitatea sa deciziilor Consiliului local și nu primarului, or, organul investit cu putere decizională la nivel local este Consiliul local, astfel raportul de relații dintre primar și viceprimar nu sunt de subordonare ci de conlucrare în vederea executării deciziilor organului de autoadministrare locală.

De asemenea, instanța a reținut că Begleț Ion nu a avut intenția de a urmări un interes material sau alte interese personale, decât asigurarea eficientă a funcționalității autorității locale a sat. Ghidighici.

Cu referire la cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, în urma angajării lui Al. Begleț, Colegiul penal a menționat că nu a fost subminată sau prejudiciată activitatea autorității locale, ultimul și-a onorat obligațiunile funcționale în raport cu statutul funcției deținute, asigurând un mod eficient de autoadministrare a localității, iar suma ridicată ca salariu de 236516,54 lei de către Al. Begleț urma a fi plătită indiferent cine ar fi ocupat postul de viceprimar.

Mai mult, Consiliul sătesc Ghidighici nu a reclamat careva prejudicii, iar organul de urmărire penală și prima instanță nu au specificat prin ce se exprimă calificativul de „prejudiciu în proporții considerabile”.

Totodată, instanța de apel a relevat că, existența presupusei situației de conflict de interese sub aspectul Legii nr. 16 din 15.02.2008 și situații de incompatibilitate sub aspectul Legii nr. 199 din 16.07.2010, nu pot avea valoare de executare, deoarece aceste acte au fost emise după angajarea viceprimarului Al. Begleț, după data de 14.09.2007 și după adoptarea noilor legi urmau a fi respectate procedurile de soluționare a conflictului de interese și de eliminare a stării de incompatibilitate, circumstanțe, care nu pot avea efect retroactiv pentru fapte comise anterior.

În final, Colegiul a conchis că, la angajarea în funcție de viceprimar a lui Al. Begleț nu au fost atinse drepturile și interesele ocrotite de lege a altor persoane sau instituției publice, ori a altor candidați, candidatul a fost votat prin vot majoritar de către Consiliul local sat. Ghidighici, pe durata de activitate nu au fost conflicte, Al. Begleț și-a îndeplinit atribuțiile funcționale conform prevederilor legale și pentru aceasta a primit salariu.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depus la 17 mai 2014 și care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

5.1. În motivarea recursului declarat, se indică că instanța de apel nu a apreciat la nivelul cuvenit probele prezentare de acuzare, care, în opinia recurentului, demonstrează cu certitudine culpabilitatea inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, nu s-a ținut cont de depozițiile martorilor Isac Serafim și Anghelivici Nicolae, de declarațiile reprezentantului Consiliului sătesc Ghidighici, Cojocari Cristina și de documentele din dosar: decizia Consiliului sătesc Ghidighici nr. 4/1 din 14 septembrie 2007, prin care Begleț Alexandru a fost ales viceprimarul satului Ghidighici, mun. Chișinău; dispoziția nr. 03- 1/58, prin care s-a dispus angajarea de la 17 septembrie 2007, în calitate de viceprimar a lui Begleț Alexandru; contractul individual de muncă din 17 septembrie

2007, prin care Begleț Alexandru a fost angajat în calitate de viceprimar al s. Ghidighici pe o durată nedeterminată; adeverința privind salariul și alte venituri realizate pe anul 2012, prin care se atestă faptul ridicării de către Begleț Al. a mijloacelor bănești în perioada septembrie 2007 - iunie 2012 din bugetul local în calitate de salariu suma de 236516,54 lei.

La fel, recurentul mai invocă că, prin acțiunile inculpatului au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, I. Begleț nu a executat decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2010 și nu a reziliat contractul individual de muncă cu Al. Begleț, ultimul activînd ilegal pînă la 17 octombrie 2013, primind salariu în sumă de 236516,54 lei.

6. Asupra recursului declarat inculpatul a depus referință, pronunțîndu-se pentru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece argumentele invocate de recurent privind aprecierea probelor ține de starea de fapt și temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

6.1. Asupra recursului înaintat reprezentantul Consiliului sătesc Ghidighici, C. Cojocari a depus referință, pronunțîndu-se pentru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, considerînd că decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

7. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, ținînd seama de opinia expusă în referințe, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul reține că recursul este depus de procuror în defavoarea persoanei achitate Begleț Ion și ca temei invocă pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală – hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal constată, că acest temei pe care s-a bazat autorul recursului, nu și-a găsit confirmare în cauza dată întru casarea deciziei recurate, deoarece din textul deciziei instanței de apel se observă, că instanța a analizat obiectiv probele administrate, hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Așa dar, conform prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel judecînd cauza în ordine de apel, poate admite apelul, casînd sentința instanței de fond parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Din textul recursului se evidențiază că autorul critică aprecierea probelor administrate de instanța de apel, astfel, instanța de apel, la soluționarea cauzei, a ținut cont în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificîndu-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu lor din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat l-a achitat pe Begleț Ion de comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Rejudecând cauza, instanța de apel a stabilit că învinuirea nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, argumentând detaliat respingerea probelor care au fost administrate în suportul învinuirii aduse lui Begleț Ion în cauza dată.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

În opinia Colegiului, argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor, nu au nici un suport legal, fiindcă potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Opinia procurorului expusă în recurs precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor I. Serafim, N. Anghelivici, reprezentantului Consiliului sătesc Ghidighici, C. Cojocari cât și altor probe administrate la dosar, nu poate fi temei de casare a soluției instanței de apel.

Cu referire la argumentele recurentului invocate la pct. 5.1. al prezentei decizii, prin care susține că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, Colegiul le consideră declarative și neîntemeiate, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția privind nevinovăția inculpatului expusă la pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care să ducă la casare.

Tot odată, Colegiul penal relevă, că obiectul juridic al infracțiunii imputate îl formează relațiile sociale cu privire **la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică**, iar obiectul material îl reprezintă sau îl poate reprezenta corpul persoanei ori bunurile mobile sau imobile.

Latura obiectivă a infracțiunii include trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau inacțiunea de folosire a situației de serviciu; 2) urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Infracțiunea prevăzută de art. 327 Cod penal este o infracțiune materială și se consumă din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Dacă fapta de folosire a situației de serviciu nu implică producerea unor asemenea urmări, răspunderea poate fi aplicată în conformitate cu art. 312 din Codul Contravențional.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă sau indirectă și se exprimă prin interes material și alte interese personale.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă, că dreptul de a decide angajarea viceprimarului era în exclusivitate acordat prin lege Consiliului local al sat. Ghidighici, astfel Begleț Ion a propus consiliului la funcția de viceprimar pe Al. Begleț, care era

obligațiunea directă a primarului de a propune candidaturi consiliului, organ, care dacă constata situație de incompatibilitate putea să respingă candidatura propusă, însă, Consiliul prin decizia nr. 4/1 din 14.09.2007 l-a ales pe Al. Begleț în funcție de viceprimar, iar primarul a fost obligat să respecte decizia menționată, ca ulterior, prin dispoziția nr. 03-1/58 din 17.09.2007 să-l angajeze pe acesta și să încheie contract de muncă. Astfel, în cauză nu s-a demonstrat faptul că Begleț Ion a avut un interes material sau interese personale.

La fel, instanța conchide că organul de urmărire penală în rechizitoriu nu a specificat prin ce se exprimă calificativul de „*daune în proporții considerabile*”, care au fost daunele cauzate de Begleț Ion intereselor publice, precum și intereselor ocrotite de lege ale Primăriei sat. Ghidighici, or, în urma angajării lui Al. Begleț, care a fost votat de către Consiliul local al sat. Ghidighici la funcția de viceprimar, nu a fost subminată sau prejudiciată activitatea autorității locale, ultimul și-a onorat obligațiunile funcționale în raport cu statutul funcției deținute, iar pentru munca prestată acesta a primit salariu în sumă de 236516,54 lei și urma a fi plătit indiferent cine ar fi ocupat funcția de viceprimar.

Referitor la argumentul recurentului, precum că inculpatul nu a executat decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2010, prin care a fost admis recursul declarat de Direcția Teritorială Control Administrativ Chișinău al Ministerului Administrației Publice Locale, casată hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 septembrie 2009 și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea civilă înaintată de Direcția Teritorială Control Administrativ Chișinău al Ministerului Administrației Publice Locale împotriva Consiliului sătesc Ghidighici, cu privire la anularea actului administrativ și anulată decizia Consiliului sătesc Ghidighici nr. 4/1 din 14.09.2009 privind alegerea viceprimarului, prin care Begleț Alexandru a fost ales în funcția de viceprimar a satului Ghidighici, ca ilegală și nu a reziliat contractul individual de muncă încheiat cu Begleț Alexandru, Colegiul penal menționează că în acest aspect a fost abordată problema tragerii la răspundere contravențională în baza art. 318 alin. (2) Cod contravențional și acțiunile inculpatului nu cădeau sub incidența art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În acest context, instanța de recurs relevă că, prin decizia Consiliului sătesc Ghidighici nr. 2/10 din 25 iunie 2012 Cu privire la Documentul executoriu nr. 3r-328/10 emis de Curtea de Apel Chișinău la 30 noiembrie 2010 (f.d. 64, vol. 1), s-a constatat **imposibilitatea** Primăriei și Consiliului sătesc Ghidighici de executare a documentului executoriu menționat și a încheierii executorului judecătoresc Iacob Miron nr. 206/11 din 10.05.2011 și nr. 010-206/11 din 27.04.2012, dat fiind faptul că prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2010, a fost anulată decizia Consiliului sătesc Ghidighici nr. 4/1 din 14.09.2009 privind alegerea viceprimarului, însă, nu a fost anulat contractul individual de muncă încheiat cu Begleț Alexandru la 17 septembrie 2007 și dispoziția primarului satului Ghidighici nr. 03-1/58 din 17 septembrie 2007 Cu privire la angajarea în serviciu, or, la acel moment litigiul menționat se soluționa în ordine civilă.

De asemenea, acuzarea adusă inculpatului precum că acesta nu a executat hotărârea instanței de apel din 30.11.2010 și nu a reziliat contractul individual de muncă încheiat cu Begleț Alexandru, în aspectul abuzului de putere și de serviciu (art. 327 Cod penal) este greșită, deoarece legislatorul a prevăzut răspunderea contravențională (art. 318 alin. (2) Cod contravențional - neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare de către o persoană cu funcție de răspundere a hotărârii instanței de judecată,

precum și împiedicarea executării ei) și penală (art. 320 alin. (2) Cod penal - neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare de către o persoană cu funcție de răspundere a hotărîrii instanței de judecată, precum și împiedicarea executării ei, dacă aceste fapte au fost comise după aplicarea sancțiunii contravenționale) a persoanelor cu funcție de răspundere.

Cu referire la argumentul recurentului, privind existența situațiilor de conflict de interese sub aspectul Legii nr. 16 din 15.02.2008 și de incompatibilitate sub aspectul Legii nr. 199 din 16.07.2010, Colegiul penal menționează că aceste acte au fost emise după angajarea viceprimarului Al. Begleț, adică după data de 14.09.2007.

Colegiul penal nu susține argumentele instanței de apel în partea ce se referă la art. 40 Cod penal, deoarece în speța dată instituția riscului întemeiat nu este aplicabilă.

Pe această linie de idei, Colegiul penal relevă, că instanța de apel printr-o apreciere minuțioasă a probelor, a concluzionat privind necesitatea achitării inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, luînd în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii acestuia și care în totalitatea lor resping temeinicia învinuirii aduse de către organul de urmărire penală.

Colegiul penal relevă, că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui Begleț Ion Daniel, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 05 septembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Petru Moraru

Nadejda Toma

Oleg Sternioală